

UTEMELJITEV ZA PODELITEV SREBRNE ZNAČKE DRUŠTVA ZA VARSTVO RASTLIN SLOVENIJE PROF. DR. GORANU DELIBAŠIĆU ZA DOLGOLETNO ODLIČNO SODELOVANJE MED DRUŠTVOM ZA VARSTVO RASTLIN SRBIJE IN DRUŠTVOM ZA VARSTVO RASTLIN SLOVENIJE

Prof. dr. Goran Delibašić, redni profesor za področje fitopatologije na Fakulteti za kmetijstvo Univerze v Beogradu, se je rodil 6. septembra 1958 v Beogradu. Po uspešno zaključeni gimnaziji v Beogradu, se je leta 1977 vpisal na Fakulteto za kmetijstvo, kjer je leta 1983 diplomiral po uspešno zagovarjani diplomski nalogi »Vpliv virusov mozaika lucerne in virusov mozaika kumar pri samostojnih in mešanih okužbah na simptome okuženih rastlin«. Na isti ugledni pedagoško-raziskovalni inštituciji se je istega leta vpisal na podiplomski študij - smer fitopatologija, ki ga je uspešno zaključil leta 1991, doktorsko disertacijo pa je zagovarjal šest let pozneje. V obeh

nalogah je obravnaval viruse vinske trte, področje virologije pa je do konca njegovega raziskovalnega obdobja predstavljalo pomemben del mozaika njegovih fitopatoloških aktivnosti.

Od leta 1983 je bil prof. Delibašić zaposlen na Fakulteti za kmetijstvo v Beogradu, kjer je uspešno napredoval od asistenta pripravnika do rednega profesorja. V tem obdobju je za študente kmetijstva izvajal vaje in predavanja iz različnih fitopatoloških predmetov. Prof. Delibašić se je zelo angažiral pri snovanju študijskih programov v okviru Bolonjske reforme. Tako je sodeloval pri kreiranju več novih predmetov na dodiplomskih in podiplomskih študijskih programih Oddelka za fitomedicino, katerih nosilec ali sonosilec je bil.

Njegova predavanja so bila zanimiva in kakovostna ter pri študentih zelo cenjena. Bil je mentor številnim študentom pri diplomskih in magistrskih nalogah ter doktorskih disertacijah, prav tako je dolga leta sodeloval v komisijah za oceno in zagovor navedenih nalog in v mnogih habilitacijskih komisijah, ki so ocenjevale delo kandidatov na področju fitopatologije.

Prof. Delibašić je objavil prek 150 znanstvenih del, za študente in fitomedicinske ter širše kmetijske strokovnjake pa je napisal knjige Splošna fitopatologija, Bolezni sadilnega materiala in Bolezni sadilnega materiala vrtnin.

Njegovo znanstveno-raziskovalno delo je bilo tesno povezano s preučevanjem patogenih, morfoloških, ekoloških in genetskih lastnosti gliv ter možnosti njihovega zatiranja s konvencionalnimi metodami, biofungicidi in eteričnimi olji. Pomemben del njegovih raziskav je bil vezan na preučevanje učinkovitosti fungicidov in biofungicidov v praktičnih razmerah in na možnosti

presejanja odpornosti fitopatogenih gliv na fungicide. Preučeval je tudi gospodarsko pomembne in karantenske viruse vinske trte, vrtnin in okrasnih rastlin v Srbiji.

Prof. Goran Delibašić se je usposabljal v svetovno znanih središčih za preučevanja virusov vinske trte – med drugim tudi na Univerzi v Bariju in na Inštitutu za varstvo rastlin v Volosu. Večkrat je sodeloval tudi v raziskovalnih projektih srbskega ministrstva za šolstvo, znanost in tehnologijo.

V obdobju 2009-2015 je bil direktor Inštituta za fitomedicino Fakultete za kmetijstvo Univerze v Beogradu, v obdobju 2006-2022 pa je bil član in v treh mandatih tudi predsednik Upravnega odbora Inštituta za pesticide in varstvo bivalnega okolja v srbskem glavnem mestu.

Prof. Delibašić je bil član Društva za varstvo rastlin Srbije celih 40 let, v obdobju 2012-2016 tudi njegov predsednik. Društvo je pod njegovim vodstvom organiziralo en mednarodni in en nacionalni kongres, en mednarodni in en nacionalni simpozij in eno posvetovanje. Njegov doprinos Društvu za varstvo rastlin Srbije je bil velik tudi potem, ko se mu je iztekel mandat za predsednika, saj se je še naprej angažiral za promocijo društva z delom v različnih njegovih komisijah, pri čemer je bil od leta 2016 naprej tudi predsednik Nadzornega odbora društva. Leta 2019 je postal član Sveta biotehniških znanosti na Univerzi v Beogradu, od leta 2020 do leta 2022 je bil tudi njegov predsednik.

Dovolite mi, da na kratko opišem najin odnos v zadnjih 10 letih, kolikor je trajalo najino nepozabno poznanstvo in prijateljstvo!

Gorana sem spoznal na 11. slovenskem posvetovanju o varstvu rastlin z mednarodno udeležbo na Bledu marca 2013, ko se je kot tedanji predsednik Društva za varstvo rastlin Srbije prijazno odzval mojemu vabilu na srečanje. Pobudo za tovrstno sodelovanje društev za varstvo rastlin med državami, ki so bile nekdanje republike skupne države, je dala naša kolegica Vlasta Knapič in s tem postavila temelje odličnega regionalnega strokovno-znanstvenega sodelovanja na področju varstva rastlin, ki se je ohranilo do danes in predstavlja vzor številnim drugim področjem dela na območju, kjer živimo in širše. Kot mi je Goran večkrat povedal, ni niti za trenutek razmišljal, da leta 2013 ne bi podprl ideje o sodelovanju omenjenih društev.

Že najin prvi stik je bil prijeten, iskren in že takrat sem začutil, da bi najino sodelovanje lahko trajalo dlje kot le dvodnevno druženje na Bledu. In res, najin odnos se je razvil v trajno prijateljstvo, razumevanje, spoštovanje, ... Prek srečevanja na strokovnih dogodkih sva ugotovila, da naju združujejo podobne vrednote, pri čemer je bila pri obeh družina na prvem mestu. V pogovorih z Goranom sem res čutil, da mi govori ali me posluša iskren prijatelj! Najini pogovori so poleg družine največkrat nanесли na šport, kjer sem v Goranu kmalu prepoznal velikega poznavalca športa, ljubitelja košarke in čistokrvnega Partizanovca. Pozabiti pa ne smem njegove ljubezni do glasbe, ki jo je vedno pokazal ob udeležbi na slovenskih in mednarodnih simpozijih o varstvu rastlin v Sloveniji,

ko je na slavnostnih večerjah že ob prvih zvokih glasbe zaznal ali bo to morebiti tudi njegov večer. In če je bil, se je zelo kmalu znašel na odru in udeležencem ob spremljavi glasbene skupine zapel kakšno zimzeleno pesem z naše regije... Tako so na naših srečanjih z Goranom peli tudi najbolj prepoznavni slovenski glasbeniki, kot sta Vili Resnik in Slavko Ivančič.

Ko sem pred meseci izvedel, da ja Goran hudo zbolel, mi je bilo neizmerno hudo in sem se dolgo pripravljaj, da ga pokličem in mu izrazim svojo podporo v boju proti bolezni. Ko sva se pogovarjala, je bilo njegovo razpoloženje glede njegovega zdravstvenega stanja precej odvisno od dneva, kar je bilo seveda razumljivo, a sem med pogovorom vedno čutil, da v njem tli upanje na ozdravitev. V obdobju Goranovega boja s hudo boleznijo sem se pogosto spominjal našega druženja in zanimivih pogovorov na posvetovanjih o varstvu rastlin na Bledu leta 2013, na Ptuju leta 2015, v Rimskih Toplicah leta 2017, v Mariboru leta 2019, pa na simpoziju IOBC v Ljubljani leta 2017, na najina druženja na posvetovanjih in kongresih o varstvu rastlin v Zlatiboru, kamor sem vedno rad prihajal, saj se tam počutim tako domače in zaželen. In temelje za to je postavil nihče drug kot Goran! Nazadnje je bilo to konec novembra 2021, ko sem ob vračanju iz Zlatibora v Slovenijo v Beogradu na domu obiskal in še zadnjič objel mojega dragega iskrenega prijatelja Gorana!

Prerana smrt decembra 2021 ni vzela samo odličnega pedagoga in raziskovalca, odličnega fitopatologa in vsestransko aktivnega vrhunskega strokovnjaka za področje varstvo rastlin, ampak tudi izjemnega človeka in našega prijatelja, ki ga močno pogrešamo.

Za dolgoletno aktivno udeležbo na slovenskih posvetovanjih o varstvu rastlin in odlično sodelovanje med Društvoma na varstvo rastlin Srbije in Društvom za varstvo rastlin Slovenije, naše društvo, Društvo za varstvo rastlin Slovenije, prof. dr. Goranu Delibašiću posthumno podeljuje srebrno značko Društva za varstvo rastlin Slovenije.

DRUŠTVO ZA VARSTVO RASTLIN SLOVENIJE

podeljuje

Srebrno
značko

prof. dr. Goranu Delibašiču (posthumno)
za posebne zasluge na področju varstva rastlin.

5. marec 2024

Ljubljana, dne

doc. dr. Matej Vidrih
Tojnik

prof. dr. Stanislav Tidan
Predsednik